

12 نکته اصلی برای به سازی مناسب جوجه کشی

برخی از برنامه های بهسازی در تشکیلات جوجه کشی تأکید بسیار زیادی روی مواد ضدعفونی می نماید. چنانچه کار بهسازی در سایر مقاطع جابجا کردن تخم مرغ ضعیف باشد باید به مصرف مواد ضدعفونی بیشتر توجه نمود. مدیران واحدهای جوجه کشی لازم است که دقت کامل نسبت به موازین بهسازی در قبل از مرحله جوجه کشی جوجه کشی مبذول داشته و روی مدیریت مزارع مرغ مادر نظارت داشته باشند. در این باره چه نکات اصلی باید مورد توجه قرار گیرند؟

بستر وضعیت لانه های تخمگذاری

کف لانه تخمگذاری اولین سطحی است که با تخم مرغی که تازه از بدن مرغ خارج شده تماس پیدا می کند. رطوبت سطح پوسته تخم میخی که تازه گذارده شده وسیله مناسبی برای هجوم باکتریها به تخم مرغ میباشد. صفتنظر از نوع ماده ای که در لانه بکار رفته (تراشه نجاری و غیره) اساساً مواد مصرفی باید تمیز و خشک و عاری از مواد مدفوعی باشند. اگر لانه کثیف شده باشد مواد آنرا عوض کنید تا اطمینان حاصل شود که تخم مرغها آلوده نمی شوند.

شرایط بستر در سالن مرغهای مادر مشخص می سازد که مواد داخل لانه ها تا چه حد خشک و تمیز می باشند. ریزش آب، فضای کم است و تهویه ضعیف باعث افزایش مقدار رطوبت و مواد مدفوعی می شود که مرغ با خود بداخل لانه تخمگذاری می برد.

نکته دیگری که در کاهش آلودگی تخم مرغهای جوجه کشی اهمیت اساسی دارد انتخاب محل قرار دادن لانه تخمگذاری است. تخم مرغهایی که روی بستر یا روی اسلت گذارده می شوند مقادیر زیادی آلودگی باکتریائی داشته و نباید جز تخم مرغهای جوجه کشی محسوب شوند. مرغها بعد از آنکه 3 یا 4 بار در جایی تخم می گذارند به همانجا برای تخمگذاریهای بعدی عادت می کنند. از اینرو بسیار مهم است که یک هفته قبل از شروع تخمگذاری نسبت به قرار دادن لانه های تخمگذاری در محل های مناسب اقدام گردد.

برای اینکه مرغها در 4-5 هفته اول به استفاده از لانه های تخمگذاری تشویق شوند روی اسلت ها راه بروید و از نشستن آنها در جاهایی غیر از لانه تخمگذاری جلوگیری نمائید یا در قسمتهای نزدیک به لانه ها مقداری دانه بپاشد تا مرغها مجبور به حرکت و تکاپو تا مدخل لانه های تخمگذاری بشوند.

فضای کافی برای لانه در نظر بگیرید (4-5 مرغ در لانه های معمولی). لانه ها را در جایی قرار دهید که به اسانی برای مرغها قابل دسترس باشند.

جمع آوری و انتخاب:

با خارج کردن هرچه سریعتر تخم مرغها از سالن مادران نفوذ باکتریها و رشد اولیه جنین در تخم مرغهای جوجه کشی جلوگیری نمائید. روزی 4 مرتبه تخم مرغها را جمع کنید. بعد از جمع آوری

فقط تخم مرغهایی را که عاری از کثافت، ذرات مدفوع و خون هستند انتخاب کرده و آنهایی را که ترک یا سوراخ دارند کنار بگذارید بسیاری از تولید کنندگان سعی می کنند تا تخم مرغهای کثیف را با استفاده از ترکیبات پاک کننده یا با سنباده زدن تمیز نمایند. از اینکار خودداری کنید زیرا باعث پاک شدن کوتیکول که اولین سد دفاعی پوسته در برابر باکتریها است می گردد. همچنین در اثر سائیدن ممکنست که کثافات به درون خلل و فرج پدسته تخم مرغ رانده شود. تخم مرغهای غیر عادی را نبادی جزو تخم مرغهای جوجه کشی قرار داد چون اینها نسبت به آلودگی حساستر بوده و با وجود آنکه از لحاظ باروری مشکلی ندارند ولی در مقایسه با تخم مرغهای عادی، قدرت باروری آنها کمتر می باشد. تخم مرغهاییکه قالب آنها دارای عیب و نقص جزئی هستند قابلیت جوجه در آوری آنها تقریباً 14% کمتر است در صورتیکه قدرت جوجه در آوری تخم مرغهایی که قالب آنها گرد- جوش دار- چروکیده - ناصاف و غیره است 35- 89% پائینتر از تخم مرغهای عادی می باشد.

بهبودی تخم مرغهای جوجه کشی:

استفاده از پاک کننده های شیمیایی بر روی سطح تخم مرغ در اکثر شرایط برای بهتر شدن قابلیت جوجه در آوری ضرورتی ندارد. با اینوصف برخی تولید کنندگان برای بحداقل رساندن آلودگی های باکتریایی متوسل به این پاک کننده ها می شوند. برای حصول بهترین نتیجه، مواد ضد عفونی را به میزانهای توصیه شده رقیق کرده بصورت کف یا اسپری بلافاصله بعد از اینکه تخم گذارده شد استفاده نمائید. محلول ضد عفونی باید گرمتر از تخم مرغ باشد. مطمئن شوید که محلول ضد عفونی تمام سطوح تخم مرغ را فرا گیرد و کلیه ذرات گرد و خاک – شوره- پر ها و ذرات چوبی را که به آن چسبیده از آن جدا نماید.

با استفاده از یک پاک کننده در محلی عاری از گرد و خاک از دوباره آلوده شدن تخم مرغ جلوگیری نمائید.

ماشین های شستشوی تخم مرغ موقعی موثر عمل می کنند که آب آنها هر دو ساعت یکبار عوض شود یا آب تازه در آن جاری باشد. از استفاده از روش قدیمی غوطه ور سازی تخم مرغها در یک سطل آب صابون دار پرهیز نمائید. خطراتی که وجود دارند عبارتند از درجه حرارت نامناسب محلول شستشو و عوض نکردن به موقع محلول.

هدف اصلی یک تولید کننده تخم مرغهای جوجه کشی باید تولید تخم مرغهای تمیز در لانه های تخمگذاری- کاهش هر چه بیشتر تخم های گذارده شده روی بستر یا اسلت و عدم استفاده از تخم مرغهای کثیف باشد.

جابجا کردن و نگاهداری تخم مرغهای جوجه کشی:

تا وقتیکه تخم مرغهای جوجه کشی در شرایط محیطی سالن قرار داشته باشند به سرعت کیفیت خود را از دست می دهند. هر قدر زودتر این تخم مرغها را به اطاقی که از لحاظ محیطی تحت

کنترل باشد منتقل نمایند، کثیت و قدرت جوجه در آوری در آنها بهتر می شود در حالیکه قرار گرفتن تخم مرغهای جوجه کشی در سالن مرغهای مادر، با وجود مدیریت مناسب، بازهم در معرض خطر آلوده شدن می باشد. گزارش شده است که میکروب سالمونلا می تواند از خلل و فرج پوسته در کمتر از یکساعت بعد از آنکه تخم گذارده می شود بداخل آن نفوذ کند. در هوای گرم، چنانچه تخم مرغهای جوجه کشی به مدت طولانی در لانه تخمگذاری بر جای بمانند نطفه موجود در آن ها ممکنست شروع به فعالیت نموده و در نتیجه میزان تلفات زودرس جنین بسیار افزایش پیدا کند.

اطاق های نگاهداری تخم مرغ در مزارع مرغ مادر و در مؤسسات جوجه کشی باید در حد 12 تا 20 درجه سانتیگراد نسبت به درجات پائینتر این محدوده حرارتی مناسبتر است زیرا تخم مرغها وقتی از یک اطاق سردتر برداشته میشوند روی پوسته آنها عرق کرده و مرطوب می شوند. کیفیت تخم مرغی که بدین ترتیب عرق زده در معرض خطر بزرگی قرار دارد، زیرا تراکم قطره چه ها روی سطح پوسته باعث تسهیل عبور میکروارگانیسم ها از سوراخهای پوسته به درون تخم مرغ می گردد. در عملیاتی که تخم مرغهای جوجه کشی را در داخل جعبه ها می چینند احتیاطات مخصوصی باید برای حفظ کیفیت تخم مرغ رعایت گردد. بهترین کار این است که تخم مرغهای جوجه کشی را یک شب قبل از قرار دادن در داخل جعبه ها در انبار نگاهداری کنند. اطاقهای نگاهداری تخم مرغ در مزارع مرغ مادر باید تمیز و بهداشتی بوده و مجهز به یک تهویه مناسب، مرطوب ساز و گرم کن باشند. ترموستات ها در اطاقهای تخم مرغ اکثراً دقیق کار نمی کنند و باید آنها را مورد بازدید قرار داد. دستگاههای مرطوب ساز را مرتباً تمیز کرده و برای جلوگیری از الودگی، مقداری مواد ضدعفونی به آب اضافه کنید.

جداسازی و حفاظت:

مزارع مادر و جوجه کشی هر دو باید از سایر مرغداریها و دامداریها دور باشند تا از ورود اجرام بیماریزا جلوگیری شود. به همین دلیل نیز باید از ورود بازدیدکنندگان به مرغداری و جوجه کشی جلوگیری نمود.

افرادی که در قسمت مرغ مادر کار می کنند برای هر مرتبه بازدید از مرغداری باید از چکمه های لاستیکی و روپوشهای ضدعفونی شده استفاده کنند. چکمه های لاستیک بهتر از پلاستیکی است زیرا ضدعفونی کردن آنها آسانتر انجام می شود. چکمه های پلاستیکی شکننده بوده و حتی بعد از چند قدم راه رفتن روی نقاط بتونی یا روی ریگ یا روی اسلت ها ممکنست سوراخ پیدا کند. بهترین برنامه های بهسازی در جوجه کشی شامل ایجاد امکانات برای دوش گرفتن، تعویض لباس ها و کفش ها برای کلیه کارکنان و بازدیدکنندگان می باشد.

طرح و خط تولید:

طرح تشکیلات جوجه کشی و بنابراین خط و مسیر کار - افراد و هوا از همان راهی باید باشد که تخم مرغها طی می کنند، تا جایی که ممکنست از درهای یکطرفه باید استفاده کرد تا از برگشت آلودگی از نقاط کثیف به نقاط تمیز جلوگیری شود.

بسیاری از جوجه کشی ها وجود دارند که نمونه های بدی از طرح خط تولید بشمار می روند، ما یکی از آنها را می شناسیم که تخم مرغها برای رسیدن به اطاق نگهداری تخم مرغ از میان سالن درجه بندی جوجه می گذرد، در این مؤسسه تخم مرغها را برای خواباندن در دستگاه، دوباره از اطاق جوجه ها عبور می دهند و سپس تخم مرغها را برای انتقال به سالن جوجه کشی از محل شستشوی سینی ها می گذرانند، در سالن جوجه کشی نیز گاهی تمیز کاری دستگاه هاچر و حمل جوجه ها در یک زمان صورت می گرد.

این مشکلات به نگرانی های مربوط به ضدعفونی و بهسازی اضافه می شود ولی با طرح ریزی صحیح تر و دقیقی تر می توان از این وضعیت رهایی پیدا کرد. رطوبت و تهویه در جوجه کشی باید در طرح ریزی کلی مؤسسه مورد ملاحظه قرار گرفته باشد. ایده آل این است که هر اطاق برای خود سیستم تهویه مستقل داشته باشد. اطاقهای تمیز مخصوصاً اطاق مربوط به تهیه واکسن به یک سیستم تهویه با فشار مثبت احتیاج دارند، در صورتیکه اطاقهای آلوده مانندبخش سینی شویی و سالنهایی که هاچرها در آن قرار دارند باید مجهز به سیستم تهویه با فشار منفی باشند.

سیستم های تهویه حتی الامکان باید هوای تازه و تمیز را به داخل جوجه کشی پخش نماید. مدیر بخش جوجه کشی که مفهیم هوای تازه و تمیز را به عنوان ی عامل ضدآلودگی در نظر می گیرد کمتر با مشکلات بهداشتی درگیر می شود مخصوصاً در زمستان که بسیاری از جوجه کشی ها برای صرفه جویی در انرژی از تهویه کمتری می خواهند استفاده کنند. تبادل و تعویض سریع هوای راکد و آلوده با هوای تازه هرچه زودتر یا بیشتر آلودگی را حذف کرده و به عنوان یک عامل ضدعفونت عمل می کند.

تمیز کاری:

تلاش وجدانی برای تمیز کاری از عمل ضدعفونی کردن مهمتر است. همه مواد ضدعفونی در تمیزکاری مقدماتی مؤثر هستند. ذرات و مواد آلی موجود در دستگاه جوجه کشی باعث خنثی کردن مواد ضدعفونی می شوند. بنابراین ، بهترین کار در تمیز کاری در تمیز کردن این است که نسبت به مصرف مواد ضدعفونی توجه کامل مبذول گردد.

ضدعفونی:

چندین نوع ماده ضدعفونی و بهداشتی برای مصرف در صنعت مرغداری وجود دارد.

هریک از آنها در محیط مناسبی باید مورد استفاده قرار گیرد تا بیشترین تأثیر را داشته باشد. PH، سازگاری با سایر عوامل شیمیایی مورد مصرف، مقدار مواد آلی موجود، درجه حرارت و رطوبت باید همگی مورد توجه قرار گیرد. بعضی از این مواد برای بعضی تجهیزات جوجه کشی خورندگی دارند. حتی وقتی محیط برای تأثیر شیمیایی یک ماده ضدعفونی یا بهداشتی مناسب باشد شما ممکنست به علت سمیتی که برای انسان و یا جوجه ها دارد قادر به استفاده از آن نباشید.

کم تأثیری مواد ضدعفونی که در اثر مصرف غلط این مواد بوجود می آید در مؤسسات تجارتي جوجه کشی عمومیت داشته و ممکنست بسیار گران هم تمام شود. از اینرو برچسب روی قوطی ها را بدقت مطالعه کرده و از دستورالعمل های مربوطه پیروی نمائید.

اگر برای رقیق کردن باید یک اونس مواد ضدعفونی را در یک گالن آب مخلوط کنید ولی شما 2 اونس آنرا در یک گالن رقیق می کنید هزینه ضدعفونی برای شما دوبرابر می شود. اگر یک فرآورده به اندازه توصیه شده نمی تواند تأثیر کافی داشته باشد لازم است که درباره مصرف آن تجدید نظر بعمل آید.

مواد بهداشتی باعث تقلیل جمعیت میکروبی گردیده از تکثیر آنها جلوگیری کی کنند. مواد ضدعفونی میکروبها را میکشند. در بسیاری از موارد، یک ماده بهداشتی همان رقیق شده ی یک ماده ضدعفونی است. بطور کلی فرمول یک فرآورده ، قدرت تأثیر آنرا مشخص ساخته و معلوم می کند که از آن به عنوان یک ماده ضدعفونی باید استفاده کرد یا یک ماده بهداشتی.

در مؤسسات جوجه کشی، یک کارمند آموزش دیده باید از جزئیات مربوط به مصرف مطمئن یک ماده شیمیایی در جوجه کشی اطلاع داشته باشد. مدیر باید برای هر یک از کارکنان راجع به خطرات ناشی از هر یک از فرآورده ها راهنمایی نماید. با اینوصف تعداد افرادی که برای مخلوط کردن و کار کردن با این مواد شیمیایی در نظر گرفته می شوند باید محدود باشد . برای این افراد باید ماسک کامل روی صورت و دستکش تهیه شود.

مواد ضدعفونی و مواد بهداشتی را با برچسب های قابل رؤیت در یک محل مرکزی با تهویه کامل نگهداری نمائید. راه مشخصی برای خروج اب حاصل از شستشو و ضدعفونی درکف سالن و اطاقها در نظر بگیرید بطوریکه کلیه افراد بتوانند آنها را ببینند. جهت اختلاط و پخش مواد ضدعفونی از دستگاه اتوماتیک که پیمانه ها و سیستم های مرکزی برای مه پاشی دارد استفاده نمائید. یک نسخه از برنامه و دستورالعمل بهسازی خود را در بایگانی نگهداری کنید. استفاده صحیح از مواد شیمیایی در جوجه کشی باعث اطمینان و تأثیر بهتر برنامه بهسازی خواهد شد.

دفع ضایعات:

کلیه ضایعات جوجه کشی - تخم مرغ های باز نشده - تخم مرغهای باز شده ولی جوجه ها خارج نشده - پوسته تخم مرغها و جوجه های مرده یا ضعیف و رنجور و غیره باید بطور سریع و مؤثر از بین برود زیرا این مواد می توانند باعث تکثیر و انتشار جمعیت های میکروبی شوند.

ضایعات جامد را می توان در کوره سوزاند یا با عمل آوری های لازم به پودر تبدیل کرد و یا بالاخره در گودالهای بهداشتی دفن نمود. در هر حال، ضایعات جامد را باید تا هنگام خارج کردن از مؤسسه جوجه کشی در یک محفظه یا گاری سربسته نگهداری کرد. مطمئن شوید که از محفظه یا گاری قبل از بیرون رفتن از مؤسسه چیزی به بیرون ریزش یا نشت نکرده باشد. وسیله نقلیه ای که ضایعات جوجه کشی را در معابر و بزرگراه ها حمل می کند نباید ریزش داشته باشد زیرا اثرات نامطلوب محیطی برای شهرداری بوجود می آورد علاوه بر بود، منظره جوجه های مرده بر روی جاده ها ناخوشایند می باشد.

محل جمع آوری ضایعات جامد باید از محل ورودی کارکنان و بازدید کنندگان - مناطق پارکینگ - محل تحویل تخم مرغها و محل بارگیری محموله های جوجه دور باشد. برای دفع ضایعات آبکی، بهترین سیستم اینستکه بتوان آنها را مستقیماً به خط فاضلاب شهرداری وارد نمود. جوجه کشی های روستائی برای خود باید سیستم دفع ضایعات تهیه نمایند. یک تانک سپتیک بزرگ برای جوجه کشی های کوچک کارایی خواهد داشت. ضایعات آبکی برای جوجه کشی های بزرگ در مناطق روستائی مشکلات سخت تری را بوجود می آورند. در مناطقی که به اندازه کافی زمین موجود است و آب و هوای مناسبی دارد ساختن یک استخر برای نگهداری و انتقال ضایعات آبکی راه مؤثری خواهد بود.

کنترل کیفیت:

هدف مؤسسه جوجه کشی عبارتست از تولید بیشترین تعداد ممکن جوجه های سالم از تخم مرغهای نطفه داری که به جوجه کشی وارد می شود. این عمل فقط با حفظ بالاترین کیفیت ممکن تخم مرغهای جوجه کشی و شرایط محیطی که تخم مرغها از آن عبور می کنند امکان پذیر می گردد. برای آنکه اطمینان حاصل شود بالاترین استانداردهای کیفی رعایت شده باید دستورالعمل های کنترل کیفیت در مزرعه مرغ مادر و در مؤسسه جوجه کشی بکار برده شود.

در مزرعه مرغ مادر، اندازه گیری وزن مخصوص پوسته تخم مرغهای جوجه کشی در هر ماه یکبار به جلوگیری از مشکلات آلودگی کمک می نماید. کیفیت پوسته تخم مرغهای جوجه کشی یکی از عوامل مهمی است که زمینه آلودگی را مشخص می سازد. پوسته های نازک و متخلخل با سهولت بیشتری در معرض نفوذ میکروب ها قرار می گیرند تا پوسته های خوب و قوی

متأسفانه ، سن گله مرغ مادر عامل اصلی مشخص کننده کیفیت پوسته است، همانطوریکه سن مرغ مادر بالاتر می رود کیفیت پوسته خرابتر می شود. سایر عوامل مشخص کننده شامل تغذیه - استرس و بیماری است که می توانند اصلاح شوند تا کیفیت پوسته بهبود پیدا کند.

وزن مخصوص را با غوطه ور ساختن تخم مرغها در محلولهای نمکی با غلظت های متفاوت می توان اندازه گیری کرد.

برای تشخیص ارزش کیفی پوسته، بهترین حالت واسطه ای بین دقت عمل و زمان کافی، این است که 3 نوع محلول نمکی با وزن مخصوص های 1/075 – 1/080 و 1/075 تهیه و مورد استفاده قرار

گیرد. از روی نوع محلول نمکی که تخم مرغها در آن شناور می شوند می توان کیفیت پوسته را تخمین زد و وزن مخصوص 1/080 یا بالاتر مشخص کننده کیفیت مناسب پوسته است. حداقل 100 عدد تخم مرغ از هر گله برای اینکار برداشت نمائید و مطمئن شوید که درجه حرارت محلولهای نمکی 90°C باشد. ارسال تخم مرغهای مورد آزمایش به قسمت جوجه کشی هیچگونه خطری در بر ندارد.

برای اینکه وضعیت تخم مرغها از لحاظ تمیزی و خواص انتخابی مشخص شود هفته ای یک یا 2 سینی تخم مرغ از هر گله مرغ مادر را مورد بازرسی قرار داده و بعد از شمارش کردن آنها را از انتهای باریک در ماشین بگذارید. بعد از 7-12 روز آنها را در برابر یک منبع نورانی قرار داده نطفه داری و وجود ترک ها و تلفات زودرس را در آنها تشخیص دهید.

از نتیجه آزمایش روی تعداد باقیمانده تخم مرغهای هیچ نشده می توان درباره میزان تولید مثل در گله مادر و قابلیت جوجه کشی از تخم مرغهای آن اطلاعاتی بدست آورد.

برای هر دوره آزمایش 7-12 روزه و 21 روزه حداقل 4 سینی تخم مرغ از هر گله مادر باید نمونه برداری شود. در طی دره جوجه کشی، موازین کنترل کیفی باید به مورد اجرا گذارده شود:

- جریان هوا در قسمتهای ستر و هاچر اندازه گیری شود.
- توجه به درجه حرارت و میزان رطوبت اهمیت زیادی دارد.
- تعداد تخم مرغهایی را که در اثر بدی حمل و نقل ترک برداشته اند تعیین نمائید.

آزمایشهای میکروبیولوژیکی:

جوجه کشی به اجرای دائمی برنامه برای تعیین جمعیت میکروبی نیاز دارد. در روزهاییکه دستگاههای جوجه کشی کار نمی کنند و بعد از عملیات پاکسازی باید بطور مرتب از کلیه قسمتهای جوجه کشی و دستگاهها اعم از هر سطح و هر فضا و هر هوایی که باشد نمونه برداری صورت گیرد. بعضی از جاهای مهمتری که باید مورد آزمایش قرار گیرد عبارتند از: جلیگاه شستشوی سینی ها- محل های ورودی و خروجی هوا- فیلترها- ک لرها- تبخیری- سترها- هاچرها- جوجه های مرد در داخل هاچر- هوای اطاق هایی که جوجه ها و تخم مرغها نگهداری می شوند- تسمه نقاله های مخصوص جابجایی جوجه ها- آب دستگاه جوجه کشی و دستگاههای مربوط به واکسیناسیون مانند مخلوط کن واکسن و رقیق کننده آن.

برای تعیین آلودگی های باکتریایی و قارچی نمونه های ارزشیابی شده ای داشته باشید. یک سطح، موقعی بطور رایت بخش تمیز است که با کشیدن سوآب از یک قسمت به مساحت 2 اینچ مربع یا یک ظرف سرباز، تعداد کلی شمارش میکروبی کمتر از 10 پرگنه (کولونی) و تعداد شمارش قارچی کمتر از 5 باشد. ضمن بازرسی چشمی که به عنوان یک تکنیک آزمایشی صورت می گیرد، شمارشهای بین 10 تا 30 پرگنه به عنوان آلودگی متوسط و بالاتر از 30 پرگنه به عنوان آلودگی سنگین تلقی می گردد.

برای اینکه قدرت تأثیر مواد ضدعفونی به حداکثر برسد، مدیر واحد جوجه کشی باید همه سطوح و دستگاهها را بازرسی کند تا از عاری بودن آنها از اجرام آلی مطمئن شود.

ارتباط:

برقراری یک رابطه اطلاعاتی مناسب از اهمیت اساسی برخوردار است. مدیر واحد مرغ مادر باید هر اتفاقی را که در گله ها پیش می آید به مدیر واحد جوجه کشی اطلاع دهد. به عنوان مثال گزارش دهد که تخم مرغها تصادفاً خیس شده اند یا تعداد زیادی از تخم مرغها روی بستر گذارده شده اند یا اینکه موقتاً تخم مرغها در اطافی که هوای سرد داشته نگاهداری شده و دچار عرق زدگی شده اند و خلاصه از این قبیل اطلاعات.

مدیر واحد جوجه کشی می تواند این اطلاعات را برای تنظیم زمان خواباندن تخم مرغها یا تصحیح روشهای بهسازی بکار برد تا تعداد تولید جوجه های سالم به حداکثر برسد. اگر مدیر واحد جوجه کشی از مشکلاتی که در واحد مرغ مادر اتفاق می افتد با اطلاع نباشد ممکنست که تعداد فراوانی از تخم مرغها در جوجه کشی دچار اختلال گردیده ضایع شوند.

همینطور هم مدیر واحد جوجه کشی باید اطلاعاتی که ممکنست به افزایش تأثیر کلی عملیات کمک نمایند از قبیل تعداد غیر عادی تخم مرغهای ترک دار - بدقواره یا کثیف را به مسئول گله مادر گزارش نماید. همین نوع ارتباط نیز باید بین مدیر واحد جوجه کشی و پرسنل بخش پرورش جوجه برقرار باشد، به عنوان مثال، ردی که در بخش جوجه های گوشتی کار می کند با پیشنهاد اینکه اگر مدیر واحد جوجه کشی، تحویل جوجه ها را تا چند ساعتی به تأخیر بیندازد تا سالن پرورش جوجه ها آماده شود می تواند مقدار قابل ملاحظه ای از پول شرکت را صرفه جویی نماید. مسئول این بخش باید درصد تلفات جوجه ها را در اولین و دومین هفته به مدیر واحد جوجه کشی گزارش دهد.

با اطلاعات مربوط به درصد تلفات، می توان میزان موفقیت عملیات مربوط به گله مادر و بخش جوجه کشی را ارزشیابی نمود. مدیر واحد جوجه کشی باید ویژگیهای جوجه تحویلی از جمله سن گله مادر مرغ مادر که جوجه ها از آن گله حاصل شده اند، مدت زمانی که جوجه ها بطور غیرعادی در اطاق نگاهداری معطل شده اند و سایر عواملی را که می توانند بر شرایط عمومی جوجه ها تأثیر گذارند به پرسنل و بخش پرورش اطلاع دهد.

جوجه های سالم:

مدیر واحد جوجه کشی در برابر کار هرگز تمام نشدنی مقابله با آلودگی قرار دارد. چندین ساعت از هر روز، صرف تمیز کاری و ضدعفونی محیط جوجه کشی می شود. هر روز صبح بعد از یک پاکسازی همه جانبه، دوباره با بیرون آوردن جوجه های هچ شده از دستگاه،

همه جا کثیف و آلوده می گردد و هیچ تضمینی جهت پاک نگهداری تخم مرغهای وارده برای جوجه کشی وجود ندارد.

مدیریت صحیح در هر یک از 12 بخش مورد بحث در این مقاله، باعث تولید جوجه های سالم خواهد شد.

12 Components of good hatchery sanitation
by: Joseph Mouldin & Jeanna Wilson
misset-WORLD POULTRY Dec 90/Jun 91

ترجمه: دکتر کریم نیکپورتهرانی